

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2011. március 24.*

A T-36/10. sz. ügyben,

az **Internationaler Hilfsfonds eV** (székhelye: Rosbach [Németország], képviseli kezdetben: H. Kaltenecker ügyvéd, képviselik később: R. Böhm és H. Kaltenecker ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Dán Királyság** (képviselek kezdetben: B. Weis Fogh és V. Pasternak Jørgensen, később: V. Pasternak Jørgensen, C. Vang és S. Juul Jørgensen, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: német.

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Costa de Oliveira és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a 2009. október 9-i és 2009. december 1-jei bizottsági határozatok megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amely határozatokban a Bizottság az Internationaler Hilfsfondstól megtagadta a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó iratanyaghoz való teljes körű hozzáférést,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, K. Jürimäe (előadó) és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- ¹ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 7. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni.
[...]

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.”

- ² A rendeletnek a „Megerősítő kérelmek feldolgozása” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért

dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az [EUMSZ 263. cikkben], illetve [az EUMSZ 228. cikkben] megállapított feltételek szerint.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az [EUM]-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.”

A jogvita alapját képező tényállás

- 3 A felperes, az Internationaler Hilfsfonds eV a német jog hatálya alá tartozó, humanitárius segítségnyújtások területén működő nem kormányzati szervezet. 1998. április 28-án az Európai Közösségek Bizottságával megkötötte az általa Kazahsztánban szervezett orvosi segítségnyújtási program társfinanszírozására irányuló, „LIEN 97-2011” elnevezésű szerződést (a továbbiakban: szerződés).

- 4 1999. október 1-jén a Bizottság egyoldalúan megszüntette az említett szerződést, majd e megszüntetést követően 2001. augusztus 6-án értesítette a felperest azon határozatáról, mely szerint a felperesnek vissza kell fizetnie a szerződés végrehajtása keretében részére kifizetett meghatározott összegeket.
- 5 2002. március 9-én a felperes a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránt kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz. Mivel a kérelemnek a Bizottság részben adott helyt, a felperes a Bizottság elnökéhez címzett 2002. július 11-i levelében kérelmezte a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférést. Mivel a kívánsága e kérelem eredményeképpen nem teljesült teljes mértékben, a felperes panasszal fordult az Európai Ombudsmanhoz, amely panaszt az 1874/2003/GG hivatkozási számon vettek nyilvántartásba, és amelyben a felperes azt kifogásolta, hogy a Bizottság megtagadta vele szemben a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférést.
- 6 Az Ombudsman által a Bizottsághoz intézett, 2004. július 15-i ajánlástervezetet, valamint a Bizottság által az Ombudsmanhoz intézett, 2004. október 12-i és 21-i részletes véleményt követően az Ombudsman 2004. december 14-én végleges határozatot fogadott el, amelyben egy kritikai megjegyzés keretében megállapította, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem szolgáltatott a szerződésre vonatkozó számos dokumentumhoz való hozzáférésnek a felperes számára történő megtagadását igazoló érvényes indokokat, hivatali visszasság esetének minősül.
- 7 2004. december 22-én az Ombudsman 2004. december 14-i végleges határozatának végkövetkeztetéseire támaszkodva a felperes a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés iránt újabb kérelmet nyújtott be a Bizottság elnökének. A Bizottság 2005. február 14-én válaszolt e kérelemre, és úgy határozott, hogy nem bocsát a felperes rendelkezésére újabb dokumentumokat azokon felül, amelyeket már hozzáférhetővé tett.

- 8 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2005. április 11-én benyújtott keresetlevelében a 2005. február 14-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet indított, melyet a T-141/05. ügyszámon vettek nyilvántartásba. A Bizottság által a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján előterjesztett elfogadhatatlansági kifogás eredményeképpen a Törvényszék a T-141/05. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2008. június 5-én hozott ítéletében [az EBHT-ban nem tétek közé] a felperes keresetét elfogadhatatlanság miatt elutasította.
- 9 A felperes által a Bíróság Alapokmányának 56. cikke alapján benyújtott fellebbezés nyomán a Bíróság a C-362/08. P. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2010. január 26-án hozott ítéletében (EBHT 2010., I-669. o.) hatályon kívül helyezte a fent hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2008. június 5-én hozott ítéletet, elutasította a Bizottság által a Törvényszék előtt előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást, és az ügyet visszautalta a Törvényszékhez abból a célból, hogy az határozzon a felperesnek a Bizottság azon, 2005. február 14-i határozatának a megsemmisítése iránti kérelmeiről, amelyben az megtagadta a felperessel szemben a kérdéses dokumentumokhoz való hozzáférést. A Törvényszékhez visszautalt ügy, amelynek ügyszáma jelenleg T-141/05. RENV, folyamatban van.
- 10 A felperes a 2009. augusztus 28-i és 31-i leveleiben újabb kérelmet terjesztett elő a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés iránt.
- 11 A Bizottság a 2009. október 9-i levelében válaszolt a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés iránti újabb kérelemre, és megállapította, hogy a felperes által előterjesztett, az iratanyag dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti, 2004. december 22-i, a T-141/05. sz. ügyben benyújtott kereset tárgyát képező kérelemre hozott határozata óta eltelt időre tekintettel újra megvizsgálta az érintett iratanyag minden egyes hozzáférhetővé nem tett dokumentumát, és az említett vizsgálat során úgy határozott, hogy a felperesnek az említett dokumentumokhoz szélesebb körű, azonban továbbra sem teljes körű hozzáférést biztosít.

- 12 A felperes a Bizottság által 2009. október 19-én nyilvántartásba vett, 2009. október 15-i levelében kérelmet terjesztett elő, amelyben arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való teljes körű hozzáférés iránti, a 2009. augusztus 28-i és 31-i levelekben foglalt újabb kérelmére adott válaszát.
- 13 A Bizottság 2009. november 10-én meghosszabbította a felperes 2009. október 15-i kérelmének elbírálására rendelkezésre álló határidőt, a megszabott határidő így 2009. december 1-je lett.
- 14 A Bizottság a 2009. december 1-jei levelében, amely a felpereshez 2009. december 2-án érkezett meg, először is közölte, hogy mivel a felperes 2009. október 15-i kérelme számos releváns dokumentum részletes vizsgálatát kívánja meg, és az e tárgyban a többi szolgálattal folytatott tárgyalások még nem fejeződtek be, sajnos nem adhat végleges választ. A Bizottság másodszor a következőket fűzte hozzá:

„A [...] rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében Önnek jogában áll, hogy a [Törvényszékhez] vagy az ombudsmanhoz forduljon. A válaszlevél azonban majdnem teljesen kész, így rövid időn belül számíthat a Bizottság részletes válaszára. [...] A határozatot Önnek közöljük, amint lehetséges. [...]”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2010. február 1-jén benyújtott keresetlevelével a felperes benyújtotta a jelen keresetet a Bizottság azon határozatai ellen, amelyeket egyrészt a 2009. október 9-i, másrészt a 2009. december 1-jei levelek foglalnak magukban.

- 16 A Bizottság 2010. május 5-én a Törvényszék Hivatalához ellenkérelmet nyújtott be, melyben az eljárás okafogyottságának megállapítását kérte, valamint pervezetési intézkedést kérelmezett.
- 17 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. július 20-án benyújtott levelében az eljárási szabályzat 48. cikkének rendelkezései alapján új jogalapokat terjesztett elő, amelyek arra irányultak, hogy a jelen kereset keretében az érvelése részévé tegyen olyan érveket, amelyek állítólag hasonlóak a Törvényszék által a T-111/07. sz., Agrofert Holding kontra Bizottság ügyben 2010. július 7-én hozott ítéletben (az EBHT-ban nem tették közzé) a Törvényszék által elfogadott érvekhez.
- 18 A Törvényszék második tanácsa elnökének 2010. augusztus 24-i végzése engedélyezte, hogy a Dán Királyság a felperes kérelmeinek támogatása végett az ügybe beavatkozzon.
- 19 A Törvényszék információkérése nyomán, amelynek keretében a Törvényszék felhívta az eljárásban résztvevő feleket arra, hogy tegyék meg az esetleges észrevételeiket, és közöljék azon esetleges következtetéseiket, amelyeket a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének (EBHT 2010., II-1. o.) indoklására és rendelkező részére alapítanak a felperesnek a 2010. április 29-i határozat elfogadása, és a T-300/10. sz. ügyben előterjesztett kereset után fennálló, az eljáráshoz fűződő érdekét illetően, az említett felek a meghatározott határidőn belül előterjesztették válaszaikat.
- 20 A felperes a 2010. október 14-i levélben adott válaszában azzal érvel, hogy a jelen eljárásban továbbra is fennáll az eljáráshoz fűződő érdeke, és abban az esetben, ha a Törvényszék másképp határozna, a jelen ügy körülményire tekintettel a Törvényszéknek a Bizottságot arra kell köteleznie, hogy viselje a saját részéről, valamint a felperes részéről felmerülő költségeket.

- ²¹ A Bizottság a 2010. október 14-i levélben adott válaszában különösen azzal érvel, hogy a felperes, mivel a 2010. április 29-i határozatra vonatkozóan megsemmisítés iránti keresetet indított, elveszítette a jelen eljáráshoz fűződő érdekét.
- ²² A Dán Királyság a 2010. október 15-i levélben adott válaszában úgy nyilatkozott, hogy nem kíván észrevételt tenni a felperes eljáráshoz fűződő érdekét illetően.
- ²³ A Dán Királyság által támogatott felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2009. október 9-i és 2009. december 1-jei határozatokat „azokban a részükből, amelyben megtagadják a felperestől a szerződésre vonatkozó, hozzáférhetővé nem tett dokumentumokhoz való hozzáférést”;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- ²⁴ A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet utasítsa el elfogadhatatlanság miatt;

- amennyiben a Törvényszék azt állapítaná meg, hogy a kereset a hallgatólagos elutasító határozat ellen irányul, a keresetet utasítsa el okafogyottság miatt;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- ²⁵ Először is meg kell állapítani, hogy azon, pusztán ténybeli háttér tekintetében, amelyben a felperes által a jelen ügyben kifogásolt mindkét határozat elfogadásra került, a felek között nem vitatott, hogy a 2009. október 9-i levelet a felperesnek a szerződés dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférés iránti újabb, a 2009. augusztus 28-i és 31-i levelekben foglalt kérelmére válaszul küldték. Nem vitatott az sem, hogy a 2009. december 1-jei levelet a felperesnek azt követően küldték, hogy a felperes elküldte a 2009. október 15-i kérelmét.
- ²⁶ Ezenfelül, amint a felperes maga is kifejezetten állította a keresetlevelében anélkül, hogy a Bizottság azt vitatta volna, figyelembe kell venni, hogy egyrészt a felperes a 2009. augusztus 28-i és 31-i leveleit a Bizottságnak a 149/2001 rendelet 7. cikke alapján küldte, és következésképpen azokat az említett cikk értelmében együttesen „első kérelemnek” kell tekinteni (a továbbiakban: első kérelem), és másrészt a felperes a 2009. október 15-i levelét a Bizottságnak ugyanezen rendelet 8. cikke alapján küldte, ezért azt az említett cikk értelmében „megerősítő kérelemnek” kell tekinteni (a továbbiakban: megerősítő kérelmem).

- 27 A fenti megfontolásokra tekintettel elsősorban egyrészt ellenőrizni kell a felperes által a 2009. október 9-i levélben foglalt bizottsági határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmeknek az elfogadhatóságát, másrészt azt, hogy a felperesnek a 2009. december 1-jei levélben foglalt bizottsági határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmei tekintetében fennmaradt-e az eljáráshoz fűződő érdeke.

A felperes által a 2009. október 9-i bizottsági határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmek elfogadhatóságáról

- 28 Az eljárási szabályzat 111. cikke értelmében, ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a Törvényszék az eljárás folytatása nélkül indokolt végzéssel határozhat az ügyben.
- 29 A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy az iratanyag dokumentumai a számára kellő információt biztosítottak, és e cikk alapján úgy határoz, hogy a 2009. október 9-i bizottsági határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmeknek az elfogadhatóságáról az eljárás folytatása nélkül határoz.
- 30 Az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése értelmében a megsemmisítés iránti eljárást esettől függően az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történt közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett. Az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-ában foglalt rendelkezések értelmében e határidő a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodik.
- 31 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e kereset megindítására vonatkozó határidő eljárásgátló jellegű, azt a jogi helyzetek egyértelműségének és bizonyosságának

biztosítása és az igazságszolgáltatás területén minden hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes eljárás megelőzése érdekében vezették be, és az uniós bíróság feladata, hogy – akár hivatalból is – vizsgálja annak betartását (a Bíróság C-246/95. sz. Coen-ügyben 1997. január 23-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-403. o.] 21. pontja és a Törvényszék T-121/96. és T-151/96. sz., Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság egyesített ügyekben 1997. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1355. o.] 38. és 39. pontja).

- 32 A jelen ügyben vitathatatlan, hogy a felperes a 2010. október 15-i megerősítő kérelmében arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az újabb kérelmére adott, a 2009. október 9-i levelében foglalt válaszát. Következésképpen – anélkül, hogy meg kellene határozni azt a pontos időpontot, amikor a 2009. október 9-i levelet a felperessel közölték, vagy amikor arról tudomást szerzett – meg kell állapítani, hogy az említett közlés vagy tudomásszerzés legkésőbb 2010. október 15-én megtörtént, mivel a felperes e napon fogalmazta meg a megerősítő kérelmét.
- 33 Ezenfelül a felperes nem igazolt olyan előre nem látható körülményeket vagy *vis maior* fennállását – illetve azokra nem hivatkozott –, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya 45. cikkének (2) bekezdése, amely a Törvényszék előtti eljárásra az említett alapokmány 53. cikke értelmében alkalmazandó, lehetővé tenné a szóban forgó határidőtől való eltérést.
- 34 A fenti megfontolásokra tekintettel a két hónapos keresetindítási határidő az eljárási szabályzat 101. cikke 1. §-ának a) pontja értelmében megkezdődött legkésőbb 2009. október 16-án, vagyis az azt a napot követő napon, amelyen a felperessel legkésőbb közölték a Bizottság 2009. október 9-i levelét, illetve amelyen arról tudomást szerzett. E határidő tehát – tekintettel a távolságra tekintettel járó tíznapos határidő-hosszabbításra, valamint az eljárási szabályzat 101. cikkének 2. §-a értelmében a határidő lejártának a változására abban az esetben, ha annak utolsó napja szombatra, vasárnapra vagy hivatalos munkaszüneti napra esik – legkésőbb 2009. december 29-én, azaz, legalább egy hónappal és három nappal a jelen kereset benyújtását megelőzően lejárt azon része tekintetében, amelyet 2010. február 1-jén a Bizottság 2009. október 9-i határozatával szemben terjesztettek elő.

- 35 Ebből következik, hogy a jelen keresetet azon részében, amely a 2009. október 9-i levélben foglalt határozat megsemmisítésére irányul, elkésztettnek kell minősíteni, és nyilvánvaló elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani anélkül, hogy a Bizottság által felvetett többi elfogadhatatlansági kifogást vizsgálni kellene.

A felperes eljáráshoz fűződő érdekéről a 2009. december 1-jei bizottsági határozattal szemben előterjesztett kérelmei tekintetében

A 2009. december 1-jei bizottsági határozattal szemben előterjesztett kérelmek tárgyáról

- 36 A felek között vita áll fenn azt illetően, hogy a 2009. december 1-jei bizottsági határozattal szemben előterjesztett kérelmek lényegében a megerősítő kérelmet elutasító hallgatólágos határozatra (a továbbiakban: elutasító hallgatólágos határozat) irányulnak-e.
- 37 E tekintetben először is a Törvényszék megállapítja, hogy a jelen ügyben a Bizottság a 2009. december 1-jei levelében közölte a felperessel, hogy a meghatározott határidőn belül nem tud választ adni a megerősítő kérelemre. A Bizottság ebben a levelében szintén közölte a felperessel, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének rendelkezései szerint jogosult arra, hogy a Törvényszékhez vagy az Ombudsmanhoz forduljon. Következésképpen magára a 2009. december 1-jei levél szövegére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem csak hogy maga is szükségesnek látta megállapítani a saját – véleménye szerint fennálló – képtelenségét arra, hogy a számára a meghosszabbítást követően rendelkezésre álló határidőn belül válaszoljon a megerősítő kérelemre, hanem ezenfelül gondoskodott a felperesnek az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a megerősítő kérelemre

való válasznak az intézmény által történő elmulasztása esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeire való emlékeztetéséről is. Következésképpen meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperes a válaszában is rámutatott – a Bizottság a 2009. december 1-jei levelében amellett, hogy a felperest mellékesen tájékoztatta arról, hogy „rövid időn belül számíthat a Bizottság részletes válaszára”, főként annak elismerésére szorítkozott, hogy a megerősítő kérelemre nem tud választ adni, és a válaszadás elmulasztása bírósági úton kifogásolható.

38 Másodszor a Törvényszék emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében főszabály szerint olyan kifejezett rendelkezések hiányában, amelyek határidőt állapítanak meg, amelynek lejártá után a hallgatóságos határozatot meghozottnak kell tekinteni a hatáskörrel rendelkező intézmény részéről, és amelyek meghatározzák e határozat tartalmát, a Bíróság és a Törvényszék önmagában az intézmény hallgatása nem tekinthető hallgatóságos határozathozatalnak anélkül, hogy ez ne sértené a Szerződés által létrehozott jogorvoslati rendszert (a Bíróság C-123/03. P. sz., Bizottság kontra Greencore ügyben 2004. december 9-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-11647. o.] 45. pontja; a Törvényszék T-189/95., T-39/96. és T-123/96. sz., SGA kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3587. o.] 27. pontja, valamint a T-190/95. és T-45/96. sz., Sodima kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-3617. o.] 32. pontja, valamint a T-437/05. sz., Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2009., II-3233. o.] 55. pontja).

39 Márpedig az 1049/2001 rendelet tekintetében az e rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekből az következik, hogy a jogalkotó azt írta elő, hogy amennyiben az intézmény a számára rendelkezésre álló, az említett rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében a megerősítő kérelmek kezelésére előírt határidőn belül nem válaszol, az elutasító válasznak minősül.

40 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések egyrészt kifejezetten meghatározzák azt a határidőt, amelynek leteltével a megerősítő kérelmet elbíráló határozat hiányában úgy kell tekinteni, hogy a kérdéses intézmény hallgatóságos határozatot hozott, és e rendelkezések

másrészt meghatározzák e hallgatólagos határozat tartalmát, azaz előírják, hogy azt elutasító határozatnak kell tekinteni.

- 41 Harmadszor a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a jogalkotó szintén az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében kifejezetten előírta, hogy az ilyen hallgatólagos elutasító határozattal szemben a kérelmező az EUM-Szerződés rendelkezései alapján bírósági jogorvoslatot vehet igénybe.
- 42 Következésképpen a fenti 38. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat alapján meg kell állapítani, hogy az intézménynek a megerősítő kérelmet követő hallgatását olyan hallgatólagos elutasító határozatnak kell tekinteni, amellyel szemben az EUMSZ 263. cikk rendelkezései alapján bírósági jogorvoslatot lehet igénybe venni.
- 43 A fenti megfontolásokra tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy a 2009. december 1-jei bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelmeket úgy kell értelmezni, hogy azok a Bizottságnak a megerősítő kérelmet követő – az említett levélben maga a Bizottság által is megállapított – hallgatásából következő, hallgatólagos elutasító határozat megsemmisítésére irányulnak.

A felperes eljáráshoz fűződő érdekéről a hallgatólagos elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelmek tekintetében

- 44 A Törvényszék eljárási szabályzatának 113. cikke értelmében a Törvényszék hivatalból a felek meghallgatását követően bármikor határozhat arról, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e. A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy a benyújtott iratok és a felek által az írásbeli szakasz során előterjesztett magyarázatok a számára kellő tájékoztatást biztosítottak, így a szóbeli szakasz megnyitása nem szükséges.

45 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljáráshoz fűződő érdek hiánya olyan eljárásgátló elfogadhatatlansági ok, amelyet az uniós bíróság hivatalból vizsgálhat (lásd az Törvényszék T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

46 E tekintetben szükséges emlékeztetni arra, hogy a kereset elfogadhatósági feltételeit, figyelemmel az eljáráshoz fűződő érdek megszűnésének külön kérdésére is, a kereset indításának időpontjában kell értékelni (lásd az Törvényszék T-131/99. sz., Shaw és Falla kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2023. o.] 29. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A gondos igazságszolgáltatás érdekében azonban ezen, a kereset elfogadhatósága értékelésének idejére vonatkozó megfontolás nem akadályozhatja a Törvényszéket abban, hogy megállapítsa a kereset oka fogyottá válását abban az esetben, ha a felperes, akinek kezdetben jogi érdeke fűződött az eljárás megindításához, a kereset megindítását követően bekövetkezett esemény következtében a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő valamennyi személyes érdekét elvesztette. Ahhoz ugyanis, hogy a felperes a határozat megsemmisítése iránti keresetet fenntarthassa, szükséges, hogy a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő személyes érdeke fennmaradjon (lásd a Törvényszék T-28/02. sz., First Data kontra Bizottság ügyben 2005. október 17-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-4119. o.] 36. és 37. pontját és a T-301/01. sz., Alitalia kontra Bizottság ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1753. o.] 37. pontját), mivel ellenkező esetben, amennyiben a felperes eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás során megszűnik, az Törvényszék által az ügy érdeméről hozott határozat semmilyen előnnyel nem jár a számára (a Bíróság C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4333. o.] 43. pontja és Törvényszék fent hivatkozott Co-Frutta kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 44. pontja).

47 A jelen ügyben a felek nem vitatják, hogy a kereset a jelen ügyben történő benyújtásának időpontjában a felperes a megerősítő kérelemre válaszul csak a 2009. december 1-jei levelet kapta kézhez, amelyben a Bizottság lényegében a hallgatólagos elutasító határozatát közölte. Következésképpen a felperesnek az említett időpontban fennállt az eljáráshoz fűződő érdeke, és a kereset elfogadható volt.

- 48 Az is vitathatatlan azonban, hogy a Bizottság 2009. december 1-jei levelét (lásd a fenti 14. pontot) követően a Bizottság a 2010. április 29-i levelében kifejezetten és véglegesen elbírálta a felperes megerősítő kérelmét, és ennek keretében a felperes részére hozzáférést biztosított a szerződésre vonatkozó iratanyag újabb dokumentumaihoz, bár a teljes körű hozzáférést nem tette lehetővé. A felperes azonban a Törvényszék Hivatalához 2010. július 9-én benyújtott keresetlevelében keresetet indított a 2010. április 29-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt.
- 49 A felperes által a 2010. július 5-i válaszában kifejtett indokokból kitűnik továbbá, hogy a felperes a 2010. április 29-i bizottsági határozat elfogadását követően nem kívánta módosítani a jelen ügyben előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmeit. Ellenkezőleg, szintén a válaszban kifejezetten azt közölte a Törvényszékkel, hogy úgy határozott, hogy új keresetet indít a 2010. április 29-i határozat megsemmisítése iránt, amelyet – amint a fenti 48. pontból kiderül – valóban meg is tett 2010. július 9-én, az EUMSZ 263. cikk alapján.
- 50 Következésképpen a jelen keresetről nem szükséges határozni abban a részében, amely a hallgatóságos elutasító határozat megsemmisítésére irányul, mivel a felperesnek amiatt nem fűződik többé személyes érdeke az említett határozat megsemmisítéséhez, hogy a Bizottság a megerősítő kérelemre meghozta a 2010. április 29-i határozatot, amelynek a megsemmisítését egyébként a felperes a Törvényszék előtt folyamatban lévő T-300/10. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben kéri. A Bizottság ugyanis azzal, hogy elfogadta a 2010. április 29-i határozatot, valóban kifejezetten határozatot hozott a megerősítő kérelemről, amit a felperes nem vitat, következésképpen a Bizottság hallgatóságosan visszavonta a hallgatóságos elutasító határozatot.
- 51 A fenti megfontolásokból következően a jelen keresetet – anélkül, hogy vizsgálni kellene a felperes által a 2010. július 20-i levelében felhozott új elfogadhatósági jogalapot (lásd a fenti 17. pontot) – nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani a 2009.

október 9-i bizottsági határozat ellen irányuló részében, és meg kell állapítani, hogy a kereset a hallgatóságos elutasító határozat ellen irányuló részében okafogyottá vált.

A költségekről

- 52 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett abban a tekintetben, hogy a megsemmisítés iránti keresetének azon része, amely a 2009. október 9-i bizottsági határozatra irányul, nyilvánvalóan elfogadhatatlan, a felperest kötelezni kell a saját költségeinek, valamint az említett határozat megsemmisítése iránti kérelmekhez kapcsolódóan a Bizottság részéről felmerülő költségek viselésére.
- 53 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a értelmében ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.
- 54 A jelen ügyben a keresetnek a hallgatóságos elutasító határozat ellen irányuló része tekintetében való okafogyottságát illetően meg kell állapítani, hogy egyrészt a Bizottság – amint azt a 2009. december 1-jei levélben kifejezetten elismerte – az 1049/2001 rendelet 8. cikkének rendelkezései értelmében meghatározott határidő lejártakor – azaz, a jelen ügyben a meghosszabbítást követően 2009. december 1-jén – nem tudott választ adni a megerősítő kérelemre. Másrészt – ellentétben a Bizottság által ugyanebben a levélben kifejtettekkel, nevezetesen azzal az állítással, hogy a felperes

„rövid időn belül” számíthat a Bizottság részletes válaszára, meg kell állapítani, hogy a megerősítő határozatot csak 2010. április 29-én, azaz, a 2009. december 1-jei, a felperes által 2009. december 2-án kézhez vett levél megküldését követően mintegy öt hónappal hozták meg, tehát több, mint két és fél hónappal a megsemmisítés iránti kereset megindítására vonatkozóan az EUMSZ 263. cikk rendelkezései által előírt, a felperes számára arra vonatkozóan nyitva álló határidő leteltét követően, hogy – amint azt az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi – vitassa a megerősítő kérelemre vonatkozó, hallgatóságos, elutasító határozat jogszerűségét. Végezetül, mivel nem tartozik a Törvényszék hatáskörébe, hogy határozzon a felperes azon döntésének a megalapozottságától, hogy keresetet terjeszt elő a 2010. április 29-i határozat ellen ahelyett, hogy a jelen ügyben módosítaná a kérelmeit annak érdekében, hogy azok tekintetében e határozatot is figyelembe vegye, ez a körülmény nem vehető figyelembe a költségek tárgyában a Törvényszék által, az eljárási szabályzat 87. cikkének 6. §-a alapján történő határozathozatal tekintetében.

55 Következésképpen a jelen ügyet jellemző ténybeli körülményekre, és különösen arra tekintettel, hogy a Bizottság nyilvánvalóan túllépte a számára a megerősítő kérelem elbírálására nyitva álló, az 1049/2001 rendelet 8. cikkének rendelkezéseiben előírt határidőt, és így a felperesnek a jogai védelme érdekében nem volt más választása, mint a jelen keresetnek a hallgatóságos elutasító határozat elleni megindítása, a Bizottságot kötelezni kell a saját költségeinek, valamint a hallgatóságos elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelmekhez kapcsolódóan a felperes részéről felmerülő költségeknek a viselésére.

56 Végezetül az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. A Dán Királyság ezért maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a megsemmisítés iránti keresetet a 2009. október 9-i határozat ellen irányuló részében elfogadhatatlanság miatt elutasítja.**
- 2) Az Európai Bizottság által hozott, a LIEN 97-2011 szerződésre vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés iránt az Internationaler Hilfsfonds által 2009. október 15-én előterjesztett kérelmet elutasító hallgatólagos határozat megsemmisítése iránt az Internationaler Hilfsfonds eV által előterjesztett kérelmekről már nem szükséges határozni.**
- 3) Az Internationaler Hilfsfonds Qualcomm Wireless Business Solutions maga viseli a saját költségeit, valamint a 2009. október 9-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmekhez kapcsolódóan a Bizottság részéről felmerülő költségeket.**
- 4) A Bizottság viseli a saját költségeit, valamint a 2009. december 1-jei bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelmekhez kapcsolódóan a felperes részéről felmerülő költségeket.**

5) A Dán Királyság maga viseli a saját költségeit.

Luxembourg, 2011. március 24.

E. Coulon
hivatalvezető

I. Pelikánová
elnök